

Dekenaat Druten-Wijchen



VITALITEIT

Vitaliteit. Daarmee is het plan van bisschop Hurkmans samen te vatten en ik ben er bij mee. Achterover leunen is er niet bij. Het geloof dat de boodschap van het evangelie eigentijds is en ook vandaag veel kan bieden, vraagt vertrouwen en inspanning. Daar kunnen we soms moeite mee hebben, maar we krijgen nu een nieuwe mogelijkheid om Christus bij de mensen te brengen. De uitdaging is een grotere gemeenschap te vormen rond de Antonius Abt, waarbij nabijheid in de kleinere dorpen gewaarborgd blijft. Als je als geloofsgemeenschap kleiner wordt, ga je je bezighouden met het wezenlijke, de vieringen. Maar kerk-zijn is meer. Concreet zie ik meer mogelijkheden voor het jongerenpastoraat en het organiseren van cursussen door ons catechetisch beraad. Voor het speerpunt Kerk en samenleving kunnen we bondgenoten zoeken en avonden organiseren in het licht van de Kerk. Door onze Franciscaanse wortels, zijn wij van oudsher een diaconale parochie.

Onder andere de kringloopwinkel komt daaruit voort. Op het gebied van roeping en vorming hebben we een gebedsweek voor Ignatiaanse spiritualiteit gehouden. Bij het jongerenpastoraat proberen we niet louter 'de jeugd in de kerk te krijgen', maar ze dichterbij Christus te brengen. Driewekelijks komen tieners bij elkaar. De speerpunten geven goed aan waar de vitaliteit zit.

Parochie De Hoeksteen is al gefuseerd uit vier parochies, dus we hoeven het wiel niet opnieuw uit te vinden. Ieders eigen identiteit en eigenheid moet blijven bestaan. We hebben al gezien dat dit heel goed mogelijk is. Daarnaast werken we in een team waarbij je ieders kwaliteiten beter kunt benutten en de taken beter kunt verdelen. Wat goed is, moet goed blijven. Ons mission statement is daarom: "Samen het verhaal van God en mensen ontdekken". Jezus Christus, een vitale gemeenschap, de traditie en het levensverhaal van de mensen zijn daarbij het uitgangspunt.

Deken Rudy De Kruijf





“Er moet gewerkt worden”

Als lid van pastoraatgroep het Kruispunt - een samenwerkingsverband van de parochies Bergharen, Batenburg, Hernen/Leur en Niftrik - kan Bert van Boxtel het proces van de nieuwe parochie moeilijk overzien. “Groter denken betekent dat je elkaar beter kunt ondersteunen en dat je meer samen kunt doen. Maar de mensen hebben meer belangstelling voor het plaatselijke. Voor je eigen kerk strijd je makkelijker.” Als honkvaste Batenburger zet hij zich in als lector en in de avondwake- en de ziekgroep. Ook helpt hij mee met het onderhoud van het kerkhof. Het werk voor de kerk is een traditie die overging van vader op zoon. Het bestuur laat hij liever aan anderen over: “er moet gewerkt worden.” Volgens Van Boxtel praten de mensen niet vanzelf over de veranderingen in de parochie, maar haken zij in, als het ter sprake komt. “Het kan niet anders naar de toekomst” weet hij zelf ook, maar in zijn hart zou hij het anders willen. “Het zou wel eens niet mee kunnen vallen. Onze kinderen voelen zich niet meer zo betrokken. Die verarming is jammer.” Hoewel de onlangs gerestaureerde Sint Victorkerk op algemene sympathie in Batenburg mag rekenen, realiseert Van Boxtel zich dat er altijd nog kinderen gedoopt moeten worden om ‘in functie’ te blijven. Als tip geeft Van Boxtel mee om goede publiciteit te maken om iedereen op de hoogte te houden: “de krant en een goed parochieblad zijn belangrijk, die leest iedereen.”



Samenwerken en samenbinden

Diaken Hennie Witsiers is grotendeels alleen werkzaam in het pastoraat in de huidige parochies Bergharen, Batenburg en Hernen/Leur en Niftrik. Ieder weekend een eucharistieviering regelen voor deze vier parochies valt hem daarom niet mee. Voor hemzelf ziet hij derhalve voordelen in de nieuwe parochie: “Straks ben ik ook regelmatig op het centrum. Dat is goed voor de samenwerking, maar het is ook fijn om ergens op terug te kunnen vallen en te kunnen overleggen met anderen.” Het gecentraliseerde werken heeft ook een keerzijde, denkt Witsiers. Gezien de afstanden is het namelijk maar de vraag of vrijwilligers naar het centrum willen komen. “Daarom is het belangrijk dat men gezamenlijk rond de tafel gaat om de wensen kenbaar te maken en naar elkaar te luisteren. Knelpunten moeten worden uitgesproken en desnoods duurt het daardoor een half jaar langer. Als het maar goed geregeld wordt”, aldus de diaken. Een voorbeeld van de samenbindende factor voor de regio is volgens Witsiers de jaarlijkse Kapellentocht op Tweede Pinksterdag. Ongeveer 400 pelgrims lopen, fietsen of reizen met de auto daarbij vanuit de diverse parochies van het voormalige dekenaat Wijchen naar de kapelberg in Bergharen. Net als de parochie verbreedt ook dit initiatief zich. De plaatsen Druten en Puiflijk sluiten zich vanaf 2010 namelijk aan bij de tocht.



Gebruik maken van elkaars deskundigheid

Als vice-voorzitter van de Pastorale Eenheid Maaskant weet Loes Bloo hoe belangrijk samenwerking en behoud van eigen identiteit zijn. Heumen, Nederasselt en Overasselt zijn de drie actieve geloofsgemeenschappen die het in het huidige samenwerkingsverband een tijd zonder pastoor moesten stellen. “Naar elkaar toe groeien was noodzakelijk”, denkt Bloo. In 2000 werd de Pastorale Eenheid opgericht, met het uitdrukkelijke beding dat “de portemonnee bij de eigen kerk blijft”. Pastorale samenwerking tussen de drie dorpen is grotendeels bereikt. Gezamenlijke sacramentenvorbereidingen, scholing, gezinsvieringen, pastoraat van nabijheid en bezinningsdagen gebeuren in hechte samenwerking. Bloo: “De dorpen zijn te klein om dat alleen te doen. Voor hen is samenwerking onontkoombaar. Bij de vorming van de nieuwe parochie is het belangrijk dat mensen betrokken blijven. Gevaar is dat de afstand te groot wordt, zodat de betrokkenheid vermindert en het een ‘ver van mijn bed show’ wordt. Maar door gebruik te maken van elkaars deskundigheid kan er efficiënter gewerkt worden.” Met name qua pastorale samenwerking kunnen er volgens haar ook meer initiatieven worden ontplooid en kan er meer variatie worden gebracht in leeftijdsgroepen.

De Hoeksteen-aanpak

Aan de hand van een organogram laat Wijnand Eling, vice-voorzitter van het kerkbestuur van De Hoeksteen, in grote lijnen de organisatiestructuur zien die ook in de nieuwe situatie werkbaar zou zijn. Eling: “Het is een goede manier om met de lokale geloofsgemeenschap contact te houden en betrokken te blijven. Na verschillende fusies is bij de parochie kennis en structuur aanwezig die in de nieuwe situatie ten goede komt. Wij hebben kerkraden die een schakel zijn tussen werkgroepen, vrijwilligers, en het bestuur. Ook houden we jaarlijks twee Hoeksteenvergaderingen om de band tussen de gelovigen een gezicht te geven. Vooral als het thema ‘kapelkerken’ ter sprake komt, blijkt in de geloofsgemeenschappen hoe belangrijk nabij pastoraat zal blijven in de toekomst.” Volgens Eling is de primaire gedachte: “pastores doen het pastoraatswerk, bestuurders ondersteunen dat.” “We gaan met relatief gezonde parochies de fusie aan. Eerst kijken we naar de financiële reikwijdte, dan naar de pastorale zorg en de ondersteunende taken. In het begin van het fusieproces hebben de parochies aangegeven dat ze bereid zijn mee te werken, nu vindt er een inventarisatie van alle taken plaats en in juni hopen we dat af te ronden. Ook zijn we nog op bezig om vrijwilligers te vinden voor kwaliteitszetels in het nieuwe bestuur.”

Indelen in deelgebieden

Pater Aloys van Velthoven ziet zowel mogelijkheden als obstakels ten aanzien van de nieuwe parochie. “Je kunt elkaar beter ondersteunen als collega’s. Als iemand ziek wordt, kan de ander het makkelijker overnemen”, noemt hij als voordeel, terwijl zo’n grote parochie ook het gevaar in zich heeft afstandelijk te worden. Op het gebied van liturgie zijn er volgens de pastoor geen spanningen en is het team harmonieus. Als belangrijke samenbindende factor noemt Van Velthoven de ‘Snoezelgebedsdienst’ in Overasselt voor mensen met een verstandelijke beperking. In samenwerking met Stichting Dichterbij wordt er iedere veertien dagen gebeden met enerzijds woorden en anderzijds met reuk (wierook), geluiden (gong), gevoel (water) en licht. Rond een bepaald thema wordt er gezongen, verkondigd en uit de bijbel gelezen. De vaste groep bestaat uit ongeveer vijftien verstandelijk beperkten, maar met Kerst en Pasen

worden de familieleden en een andere groep uit Nederasselt uitgenodigd. Dan telt de Snoezelgebedsdienst zo’n 40 tot 80 deelnemers. Voor deze mensen is een herkenbaar gezicht van de kerk belangrijk. Voor heel de parochie geldt dat overigens volgens Van Velthoven: “De Maaskant functioneert als één geheel. Voor de nieuwe parochie ben ik voor het indelen in deelgebieden met een centrale pastor, en een beheerscommissie per kerk. Met een duidelijke structuur kunnen de werkzaamheden bovendien beter worden gedelegeerd en zijn er minder vergaderingen nodig.”



Wilt u meer informatie over dit dekenaat?

Pastoor-deken R.W.M.M. de Kruijf
Telefoon: 024 641 73 44
E-mail: rudy.dekruijf@planet.nl

Of kijk op
www.bisdomdenbosch.nl

Uitgave uit het BisdomBlad 's-Hertogenbosch april 2010. Artikelen mogen vrij worden overgenomen in parochiebladen.

Adres redactie:
Parade 11, 's-Hertogenbosch.
Telefoon: 073 6125488
Fax: 073 613 6850
E-mail: redactie@bisdomblad.nl

“Begint in de gezinnen”

In de praktijk merkt de 17-jarige Tijmen Wintjes maar weinig van de op handen zijnde samenvoeging. Begonnen als misdienaar en zingend in het kinderkoor, is hij nu actief met de muzikale begeleiding van het jongerenkoor van parochie De Hoeksteen. Er zijn veel activiteiten in de parochie en hoewel hij niet altijd hieraan mee kan doen - hij heeft nog andere hobby's - vindt hij deze activiteiten voor jongeren wel heel belangrijk. Hij denkt ook dat, als er meer parochies samengevoegd worden en het netwerk zich uitbreidt, deze acties alleen maar meer zullen worden. De communicatie zal er volgens hem ook op vooruit gaan. De activiteiten kunnen immers efficiënter op elkaar worden afgestemd. Toch is dat niet voldoende, volgens Tijmen, en hij noemt het gezin als plaats waar de geloofsgemeenschap begint: “Kinderen hebben niet altijd zin om naar de kerk te gaan, maar die moeten daar doorheen. Een keer huilen is niet erg.” Het persoonlijke aspect is volgens hem daarom belangrijk, wil de nieuwe parochie vitaal zijn. “Gelukkig zoeken veel gezinnen in deze regio elkaar op om samen te werken. Het geloof kun je niet opleggen, maar wel in Gods hand leggen. Ook de pastoor zorgt voor vitaliteit in de parochie. Ik vind dat Rudy de goede mensen erbij haalt en mensen motiveert”, aldus Tijmen.